

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **M. A.**, 2/ **J. A.**, oboch bývajúcich v S., proti žalovaným 1/ **I. Š.**, 2/ **B. Š.**, obom bývajúcim v S., zastúpeným JUDr. E. R., advokátkou v K., **o zaplatenie 300 000,-- Sk (9 958,18 EUR) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice – okolie pod sp.zn. 17 C 144/2003, o dovolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. februára 2008 sp.zn. 5 Co 104/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných 1/, 2/ **o d m i e t a** .

Žalobcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice – okolie rozsudkom z 25. októbra 2005 č.k. 17 C 144/2003-49 zviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/ 50 000,-- Sk (1 659,70 EUR) spolu s 12,5 % úrokom z omeškania od 5. novembra 2003 do zaplatenia, ako aj trovy konania 30 353,50 Sk (1 007,55 EUR), všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcom rozsahu [250 000,-- Sk (8 298,48 EUR)] konanie zastavil (v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby – pozn. dovolacieho súdu) a žalobu ohľadne úrokov z omeškania za obdobie od 1. septembra 2003 do 4. novembra 2003 zamietol.

Na odvolanie žalovaných Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 27. februára 2008 sp.zn. 5 Co 104/2007 potvrdil rozsudok okresného súdu, okrem výroku o zastavení konania a zamietnutí žaloby (ktoré dva výroky odvolaním neboli dotknuté) a žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania vo výške 4 668,-- Sk (154,95 EUR) ich splnomocnenému zástupcovi (JUDr. P. K.) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 1/, 2/. Navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili tým, že na pojednávanie pred odvolacím súdom neboli predvolaní a preto sa ho nezúčastnili a nezúčastnil sa ho ani ich právny zástupca z ospravedlnených dôvodov. Okrem toho namietali, že prvostupňový súd nevykonal všetky nimi navrhované a v ich prospech svedčiace dôkazy, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok postavený na skutkovom tvrdení žalobcov, ktoré je v rozpore so skutočným stavom veci.

Žalobcovia 1/, 2/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil (v napadnutej časti) rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaných z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237

O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p., na ktoré vlastne poukazovali dovolatelia. Žalovaní 1/, 2/ totiž namietajú, že im postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že na pojednávanie o odvolaní neboli predvolaní a preto sa ho nezúčastnili a z ospravedlnených dôvodov sa ho nezúčastnil ani ich právny zástupca.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým odňal účastníkovi možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadrovať sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.) na to, aby im rozsudok bol doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalovaných nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalovaných, o ktoré opierajú prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. treba uviesť, že pokiaľ odvolací súd prejednal odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej a rozhodol o ňom aj v neprítomnosti žalovaných a ich splnomocneného zástupcu, jeho postup bol v súlade s ustanovením § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 101 ods. 2 O.s.p. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že v konaní pred odvolacím súdom oboch žalovaných zastupoval advokát JUDr. J. K., ktorému bolo predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom nariadené na 27. februára 2008, riadne doručené 31. januára 2008. Vzhľadom na to, že JUDr. J. K. bol zástupcom žalovaných s plnomocenstvom pre celé odvolacie konanie a nebolo potrebné, aby v tomto konaní niečo osobne vykonali samotní žalovaní 1/, 2/, v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 O.s.p. nebol dôvod doručovať predvolanie na uvedené pojednávanie aj žalovaným. Pokiaľ teda aj odvolací súd pojednával v neprítomnosti žalovaných a ich právneho zástupcu, ktorý síce písomným podaním 31. januára 2008 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní 27. februára 2008, avšak nepožiadaval o jeho odročenie, odvolací súd takýmto postupom neodňal účastníkom (žalovaným) možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm.f/ O.s.p. Ani

nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľmi namietanej vady konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaných 1/, 2/ je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcom 1/, 2/ v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová